

George Darbon is op 5 mei 1909 geboren in Hanworth, Middlesex, West London, England als zoon van George William en Fanny Catherine Darbon(Bird). Hij was een van de zeven kinderen, uiteindelijk werden ze allemaal in verzorgingstehuizen in Engeland geplaatst. In 1917, op 8-jarige leeftijd, werd George opgenomen in een van Dr. Barnardo's kindertehuizen, waar hij de volgende 4 jaar woonde. Zijn moeder stierf een paar jaar later in 1920 aan tuberculose.

In 1921, op 12-jarige leeftijd, emigreerde George naar Canada via de Barnardo Charity Foundation. In zijn rapport staat dat hij zwart haar en blauwe ogen had.

Foto van George op de dag dat hij als 12 jarig Brits tehuiskind naar Canada ging.

Zijn eerste bestemming was Quebec, daarna Toronto en uiteindelijk werd Vanessa, Ontario zijn eindbestemming. Daar zou hij naar school gaan en helpen met klusjes op een boerderij. Hij las graag avonturen- en detectiveverhalen en hij hield van jagen en vissen. George speelde ook graag voetbal en honkbal. Op 14-jarige leeftijd stopte George met school nadat hij groep 7 had voltooid om fulltime te gaan boeren. Zes jaar later, op 20-jarige leeftijd, trouwde George met Irene Depew (23), die een 7-jarige zoon Ralph had. In die tijd verbouwde George tabak en andere gewassen. Hij en Irene hadden samen geen kinderen.

George's vader had in 1898-1901 bij het Britse leger in Zuid-Afrika gediend en nam in 1914 opnieuw dienst en diende zijn land tijdens de Eerste Wereldoorlog tot 1917. In de voetsporen van zijn vader meldde

George Jr. zich op 9 oktober 1940, in Niagara-on-the-Lake om dienst te nemen bij de Canadian Active Service Force, Niagara Camp. George verklaarde destijds dat hij graag "schutter zou willen worden" of "wat mechanische vaardigheden zou leren", zodat hij daarmee gemakkelijker een baan zou kunnen krijgen wanneer hij na de oorlog weer thuis zou zijn. Hij voltooide de basis- en geavanceerde legertraining, volgde het jaar daarop een signaleringscursus en werd in 1942 een gekwalificeerde MT Driver Class III (I.C.). George werd door legerkapitein W.C. Green beschreven als "bovengemiddeld intelligent" en als een "rustige, serieuze man, stabiel en betrouwbaar". De legerkapitein twijfelde of het "de moeite waard was hem een vakopleiding te geven" en dacht dat hij "beter geschikt was als schutter of chauffeur".

In maart 1943 vertrok George vanuit Debert, Nova Scotia met de 48th Highlanders en in april ging hij overzee naar het Verenigd Koninkrijk. Het komende jaar werden ze verder getraind om klaar te zijn voor de invasie op de Franse kust. George werd toegewezen aan het Lake Superior Regiment (LSR) dat was getransformeerd tot een motorbataljon. Ze landden op 26 en 27 juli 1944 als onderdeel van de infanterieondersteuning van de 4th Armoured Brigade, 4th Canadian (Armoured) Division.

De Lake Superior Regiment (M) onder leiding van korporaal Charles Byce maakte gebruik van vrachtwagens en lichte gepantserde, rupsvoertuigen die bekend staan als universeel carriers.

Hun eerste gevechten vonden in augustus 1944 plaats op de weg Caen-Falaise en ze speelden een rol bij het dichtten van de Falaise Gap, een ontsnappingsroute voor omsingelde Duitse troepen bij Falaise in Normandië. George's eenheid trok mee met de geallieerde opmars door Frankrijk en België en voerde vele veldslagen uit. Na het Rheinland offensief in februari en maart, vochten ze begin april 1945 in Nederland. Daarna trokken ze opnieuw Duitsland binnen en vervolgden hun weg over

het Westfaalse Laagland en bereikten op 13 april 1945 de rand van Friesoythe (D).

Friesoythe werd beschouwd als een strategisch kruispunt in de opmars naar het Noorden, zodat de geallieerden het wel moesten beveiligen om hun opmars voort te kunnen zetten. Omdat het nog vroeg in het voorjaar was, moesten ze de hoofdwegen gebruiken, de natte grond was voor de zware voertuigen onbegaanbaar. Bij het eerste licht op de ochtend van 14 april vielen ze de stad Friesoythe aan, waar het grootste deel van de burgerbevolking de stad inmiddels verlaten had. George's eenheid, Company "B", kreeg de opdracht om op patrouille te gaan om het Lincoln & Welland Regiment te ontmoeten. Maar ze kon geen contact maken omdat een brug was opgeblazen. Hier ontmoetten ze de vijand en George werd gedood door sluipschutters. Twee andere soldaten in zijn patrouille raakten gewond.

Plaque in Thunder Bay Ontario to commemorate the soldiers of the Lake Superior Motor Regiment killed in action.

C: Karen Deeprise – deeprise@rogers.com

Norfolk Remembers

September 2020 – vertaling: Vincent ICB Holten